

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200572
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200572.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Soni Langovej, v právnej veci žalobkyne: A. K., narodená X. I. XXXX, bytom v T., P. O. H. XXXX/X, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o zániku nároku na zvýšenie starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. augusta 2018, č. k. 23Sa/110/2017-54, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 20. augusta 2018, č. k. 23Sa/110/2017-54, postupom podľa § 190 v spojení s § 199 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 3. júla 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 4. mája 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, podľa ktorého žalobkyňa podľa § 82b zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. od 09. januára 2017 zanikol nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku s tým, že od tohto dátumu žalobkyňa patrí starobný dôchodok v sume 265,40 € mesačne. Zároveň podľa § 112 ods. 4 a 6 menovaného zákona bol žalobkyňa od 22. júna 2017 upravený starobný dôchodok na sumu 265,40 € mesačne.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 82b zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. a dospel k záveru

o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd po vyhodnotení závažnosti dôvodov žaloby vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu správneho orgánu ako aj k obsahu pripojeného spisu žalovanej konštatoval, že nezistil dôvod, že by sa žalovaná odchyľila od logických argumentov a relevantných právnych záverov so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovanej, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre správnosť napadnutého výroku rozhodnutia. Žalovaná sa v rozhodnutiach vporiadala so všetkými námietkami žalobkyne a rozhodnutia riadne zdôvodnila. Starobný dôchodok žalobkyne k 31. decembru 2016 je 257,20 € mesačne. Uvedená suma sa od 1. januára 2017 zvýšila o 8,20 €, t.j. na sumu 265,40 € mesačne. Nakoľko táto suma je nižšia ako zákonom garantovaná suma minimálneho dôchodku, čo je 311,10 €, starobný dôchodok žalobkyne bol zvýšený na sumu minimálneho dôchodku. Keďže nastala zmena skutočnosti v tom smere, že žalobkyni bol rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia Praha z 31. januára 2017 bol žalobkyni priznaný starobný dôchodok od 9. januára 2017 v sume 2.063,-Kč, čo je po prepočte 76,23 €, a teda súhrn tohto dôchodku ako aj starobného dôchodku SR 265,40 € je spolu 341,63 €, teda je vyšší ako suma dôchodku zvýšeného na sumu minimálneho dôchodku, t.j. 311,10 €.

4. Vzhľadom na to, že krajský súd vykonaným dokazovaním nezistil žiaden relevantný dôvod, pre ktoré by malo byť rozhodnutie žalovanej zrušené, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

II.

6. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. Uvádzala, že v rokoch 2012 až 2016 opatrovala svoju sestru K.X., pričom toto obdobie nebolo vôbec započítané, poberala tiež invalidný dôchodok (45%) s tým, že zákon jej dovoľuje riadne pracovať a Sociálna poisťovňa je povinná tieto roky zarátat'. Taktiež od 1. januára 1999 do 23. apríla 2004 opatrovala matku, avšak z tohto obdobia bolo započítaných iba 641 dní, t.j. do 31. decembra 2000, čo jasne skresľuje výpočet starobného dôchodku. Ďalej poukázala na rozhodnutie zo 17. októbra 2016, v ktorom sa uvádza, že žalobkyňa má odpracovaných 40 rokov a 142 dní, zárobky boli akceptované od roku 1993. Na základe odvolania z 30. novembra 2016 obdržala nové rozhodnutie, v ktorom boli akceptované roky od roku 1979 a odpracovaných 33 rokov a 262 dní. Zároveň dňa 26. mája 2017 obdržala ďalšie rozhodnutie, v ktorom sa uvádza, že má znovu odpracovaných 40 rokov a 232 dní. Boli jej započítané roky z Českej republiky, ale obdobie za opatrovanie sestry a matky nie, čo skresľuje výpočet dôchodku.

8. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní rozsudok krajského súdu zrušil.

III.

9. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrila podaním z 23. októbra 2018.

10. Námietky žalobkyne nepovažovala za opodstatnené, krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. K namietanému obdobiu starostlivosti od 1. januára 2001 do 31. augusta 2001 a od 1. septembra 2001 do 30. apríla 2004, počas ktorého sa žalobkyňa starala o prevažne bezvládnú matku, na dôchodkové účely nebolo možné hodnotiť, pretože uvedená doba sa podľa § 169c zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 446/2000 Z.z. hodnotí na dôchodkové účely len v období od 1. januára 1976 do 31. decembra 2000.

11. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne akonedôvodnú

zamietol.

IV.

12. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej vyjadrila podaním z 22. novembra 2018 s tým, že na kasačnej sťažnosti zotrvala v plnom rozsahu majúci rozhodnutia žalovanej i naďalej za protizákonné a zavádzajúce.

V.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

14. Predmetom kasačného konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd postupom podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 3. júla 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 4. mája 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, podľa ktorého žalobkyni podľa § 82b zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. od 9. januára 2017 zanikol nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku s tým, že od tohto dátumu žalobkyni patrí starobný dôchodok v sume 265,40 € mesačne. Zároveň podľa § 112 ods. 4 a 6 menovaného zákona bol žalobkyni od 22. júna 2017 upravený starobný dôchodok na sumu 265,40 € mesačne.

15. Podľa § 82b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., suma minimálneho dôchodku, ak odsek 2 neustanovuje inak, je

a) 136% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu podľa osobitného predpisu 56) platnej k 1. januáru kalendárneho roka, v ktorom sa určuje suma starobného dôchodku alebo suma invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku, ak poistenec získal obdobie dôchodkového poistenia podľa odseku 4 v rozsahu 30 rokov, alebo

b) percentuálna výmera podľa písmena a/ zvýšená o

1. dva percentuálne body za každý ďalší rok obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 4 po získaní obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 4 v rozsahu 30 rokov,

2. tri percentuálne body za každý ďalší rok obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 4 po získaní obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 4 v rozsahu 39 rokov.

16. Podľa § 82b ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., suma minimálneho dôchodku poberateľa starobného dôchodku, ktorý je sporiteľ alebo bol sporiteľ podľa osobitného predpisu, 1) sa znižuje rovnako ako sa znižuje suma starobného dôchodku podľa § 66 ods. 6; do obdobia účasti na starobnom dôchodkovom sporení sa započítava len obdobie podľa odseku 4.

17. Podľa § 82b ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z., suma starobného dôchodku alebo suma invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku sa zvýši tak, aby suma tohto dôchodku alebo úhrn súm podľa písmena c) sa rovnal sume minimálneho dôchodku, ak

a) poistenec získal obdobie dôchodkového poistenia podľa odseku 4 v rozsahu najmenej 30 rokov,

b) poistenec uzatvoril zmluvu o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia, 1) dohodu o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom 1) a nemá na osobnom dôchodkovom účte evidované dôchodkové jednotky tvorené z povinných príspevkov, ktoré nie sú predmetom dohody o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom, 1) alebo mu bola vyplatená suma podľa osobitného predpisu, 56aa) ak poistenec je poberateľ invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku a je sporiteľ alebo bol sporiteľ podľa osobitného predpisu, 1)

c) suma minimálneho dôchodku je vyššia ako suma starobného dôchodku alebo suma invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku alebo ako úhrn súm starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku a vyplácaného

1. vdovského dôchodku alebo vdoveckého dôchodku,
 2. výsluhového dôchodku, invalidného výsluhového dôchodku, vdovského výsluhového dôchodku, vdoveckého výsluhového dôchodku, čiastočného invalidného dôchodku alebo invalidného dôchodku podľa osobitného predpisu,2)
 3. starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku na základe zmluvy o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia1) alebo dohody o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom,1) ak poistenec je poberateľ invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku,
 4. pozostalostného dôchodku na základe zmluvy o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia1) a
 5. dôchodku z cudziny, ktorý je obdobný starobnému dôchodku, invalidnému dôchodku alebo dôchodkovej dávke podľa prvého bodu až štvrtého bodu, a
- d/ poistenec si uplatnil nárok na dôchodok podľa písmena c/ prvého bodu, druhého bodu a štvrtého bodu.

18. Podľa § 82b ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z., obdobie dôchodkového poistenia na účely minimálneho dôchodku je obdobie dôchodkového poistenia a obdobie, ktoré sa pripočítalo k obdobiu dôchodkového poistenia na určenie sumy invalidného dôchodku, získané

- a) v kalendárnom roku, za ktorý sa osobný mzdový bod určil najmenej v hodnote 0,241, ak v písmenách b/ až d/ nie je ustanovené inak,
 - b) b/ pred 1. januárom 1993,
 - c) c/ v cudzine alebo
 - d) d/ v kalendárnom roku,
1. v ktorom boli splnené podmienky nároku na starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok,
 2. do ktorého patrí deň, od ktorého bol priznaný starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004.

19. Podľa § 82b ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z., na účely zvýšenia sumy starobného dôchodku a sumy invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku na sumu minimálneho dôchodku cudzina je iný členský štát Európskej únie, štát, ktorý je zmluvnou stranou dohody o Európskom hospodárskom priestore a Švajčiarskou konfederáciou, a štát príslušný podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

20. Najvyšší súd mal z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril dávkový spis žalovanej preukázané, že žalobkyni bol rozhodnutím z 29. marca 2012, Číslo: XXX XXX XXXX priznaný podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. od 22. augusta 2011 invalidný dôchodok v sume 97,70 € mesačne, zvýšený od 1. januára 2012 na sumu 101,00 € mesačne. Následne po započítaní obdobia od 1. apríla 1999 do 31. decembra 1999, od 1. januára 2000 do 31. decembra 2000 bola suma invalidného dôchodku rozhodnutím z 11. mája 2012, Číslo XXX XXX XXXX zvýšená od 22. augusta 2011 na sumu 101,60 € mesačne a od 1. januára 2012 na sumu 105,00 € mesačne. Rovnako mal preukázané, že žalobkyňa na predpísanom tlačíve požiadala o starobný dôchodok; žiadala ho priznať od 9. septembra 2016. Žalovaná následne rozhodnutím z 27. októbra 2016 žalobkyni priznal podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. a podľa čl. 52 ods. 1 písm. a/ a ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 998/2009 od 9. septembra 2016 starobný dôchodok v sume 257,20 € mesačne. Rozhodnutím zo 17. októbra 2016 rozhodol podľa § 82b zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. o zvýšení starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku 311,10 € mesačne, a to odo dňa priznania. Na odvolania žalobkyne podané voči obom uvedeným rozhodnutiam generálny riaditeľ žalovanej rozhodnutím zo 7. apríla 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X odvolania v celom rozsahu zamietol a obe rozhodnutia potvrdil. Žalobkyňa predmetné rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej napadla správnu žalobou, ktorú následne Krajský súd v Nitre rozsudkom z 9. októbra 2017, sp. zn. 23Sa/60/2017 ako nedôvodnú zamietol. Proti rozsudku žalobkyňa kasačnú sťažnosť nepodala.

21. Najvyšší súd po preskúmaní veci, po oboznámení sa s obsahom spisu, nezistil dôvod, aby sa

odchýlil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré považuje za dostatočné pre prijaté rozhodnutie.

22. Najvyšší súd uvádza, že žalovaná pristúpila k vydaniu rozhodnutia o zániku nároku na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku po tom, čo mala preukázané, že žalobkyni bol zo strany Českej správy sociálneho zabezpečenia Praha rozhodnutím z 31. januára 2017, Číslo: XXX XXX XXXX-XXX priznaný od 9. januára 2017 starobný dôchodok v sume 2.063,-Kč (76,23 €) mesačne (za obdobia dôchodkového poistenia získaného podľa predpisov Českej republiky - od 22. augusta 2004 do 30. septembra 2011 - poistenie + od 1. októbra 2011 do 6. septembra 2012 - podpora v nezamestnanosti). Táto skutočnosť mala zásadný vplyv na trvanie nároku na minimálny dôchodok v zmysle § 82b zákona č. 140/2015 Z.z. Z dôvodovej správy k zákonu č. 140/2015 Z.z. vyplýva, že cieľom minimálneho dôchodku je zabezpečiť poistencovi, ktorý počas väčšiny svojho pracovného života vykonával zárobkovú činnosť, dôchodkový príjem na takej úrovni, aby nebol ako jednotlivec odkázaný na pomoc v hmotnej núdzi. Na ten účel sa starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok vyplácaný po dovŕšení dôchodkového veku zvýši poistencovi, ktorý splní zákonom ustanovené podmienky tak, aby suma tohto dôchodku alebo suma úhrnu dôchodkov, ktoré sa poistencovi vyplácajú alebo na ktoré má nárok, bola vyššia ako suma životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 82b ods. 3 písm. a/ a c/ bodu 5. zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. vyplýva, že suma starobného dôchodku sa zvýši na sumu minimálneho dôchodku, ak suma minimálneho dôchodku je vyššia ako suma starobného dôchodku nezvýšeného na sumu minimálneho dôchodku a dôchodku vyplácaného z cudziny. Žalobkyňa poberala starobný dôchodok (pred zvýšením na sumu minimálneho dôchodku) v sume 257,20 € mesačne (1. januára 2017 v sume 265,40 € mesačne) a tiež dôchodok vyplácaný z cudziny (Česká republika) v sume 76,23 € mesačne s tým, že úhrnná suma dôchodkov (265,40 + 76,23) predstavuje sumu 341,63 € a je teda vyššia ako suma minimálneho dôchodku za 40 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia (311,10 €).

23. Pokiaľ žalobkyňa namietala zmatečnosť postupu a rozhodnutí žalovanej spočívajúcu predovšetkým v tom, že v rozhodnutí zo 17. októbra 2016 sa uvádza, že žalobkyňa má odpracovaných 40 rokov a 142 dní, zárobky boli akceptované od roku 1993, na základe odvolania z 30. novembra 2016 obdržala nové rozhodnutie, v ktorom boli akceptované roky od roku 1979 a odpracovaných 33 rokov a 262 dní a zároveň dňa 26. mája 2017 obdržala ďalšie rozhodnutie, v ktorom sa uvádza, že má znovu odpracovaných 40 rokov a 232 dní (po zarátaní 90 dní v období od 24. mája 2011 do 21. augusta 2011), najvyšší súd uvádza, že v tomto prípade je nutné rozlišovať pojmy „obdobie dôchodkového poistenia“ upravené v § 0 zákona č. 461/2003 Z.z. a „kvalifikované obdobie dôchodkového poistenia“ upravené v § 82b ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. Kým „obdobie dôchodkového poistenia“ upravené v § 60 zákona č. 461/2003 Z.z. je jedným z činiteľov potrebných na výpočet základnej výšky starobného dôchodku (§ 66 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.), „kvalifikované obdobie dôchodkového poistenia“ je jedným z činiteľov potrebných na vznik nároku na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku podľa § 82b menovaného zákona; je to celé obdobie dôchodkového poistenia, ktoré poistenec získal pred 1. januárom 1993 a od 1. januára 1993 iba tie roky dôchodkového poistenia, v ktorých poistenec dosiahol osobný mzdový bod v hodnote 0,241 a viac (§ 82b ods. 4). Kvalifikovaným obdobím dôchodkového poistenia u žalobkyni bolo aj obdobie, ktoré sa pripočítalo k obdobiu dôchodkového poistenia na určenie sumy invalidného dôchodku, t.j. obdobie od 22. augusta 2011 do 8. septembra 2016 a obdobie získané v kalendárnom roku, v ktorom boli splnené podmienky nároku na invalidný dôchodok. Z uvedeného vyplýva, že pre nárok na zvýšenie dôchodku na sumu minimálneho dôchodku sa nezapočítavajú všetky obdobia dôchodkového poistenia, ktoré boli hodnotené pri nároku na dôchodkovú dávku. V tejto súvislosti ďalej najvyšší súd uvádza, že žalobkyňa dňa 30. novembra 2016 obdržala rozhodnutie z 27. októbra 2016, ktorým jej bol od 9. septembra 2016 priznaný starobný dôchodok v sume 257,20 eur mesačne, pričom v tomto rozhodnutí bolo konštatované, že žalobkyňa získala 33 rokov a 262 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím splnila podmienku nároku na (základný) starobný dôchodok k určenému dňu a nie podmienku na jeho zvýšenie na sumu minimálneho dôchodku.

24. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že k (základnému) starobnému dôchodku, teda pred zvýšením na

minimálny dôchodok žalovaná nezapočítala obdobie, počas ktorého žalobkyňa opatrovala svoju matku (1. január 1999 až 23. apríl 2004), opatrovala svoju sestru (2012 až 2015/2016) ako aj obdobie evidencie na príslušnom úrade práce žalobkyne ako nezamestnanej (18. november 2011 až 11. december 2012 a 23. apríl 2004 až 16. august 2004) najvyšší súd uvádza, že predmetom tohto konania je preskúmanie rozhodnutí žalovanej o zániku nároku na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku, pričom otázky týkajúce sa (ne)správnosti výpočtu základného starobného dôchodku v tomto konaní nie je oprávnený riešiť. Tieto námietky boli relevantné v konaní, v ktorom sa preskúmavala výška priznaného (základného) starobného dôchodku. V tejto súvislosti najvyšší súd zdôrazňuje, že žalovaná dňa 27. októbra 2016 vydala rozhodnutie, ktorým žalobkyňi priznala podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. a podľa čl. 52 ods. 1 písm. a/ a ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 998/2009 od 9. septembra 2016 starobný dôchodok v sume 257,20 € mesačne. Okrem toho dňa 17. októbra 2016 rozhodla podľa § 82b zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z. o zvýšení starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku 311,10 € mesačne, a to odo dňa priznania. Na odvolania žalobkyne podané voči obom uvedeným rozhodnutiam generálny riaditeľ žalovanej rozhodnutím zo 7. apríla 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X odvolania v celom rozsahu zamietol a obe rozhodnutia potvrdil. Žalobkyňa predmetné rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej napadla správnu žalobou, ktorú následne Krajský súd v Nitre rozsudkom z 9. októbra 2017, sp. zn. 23Sa/60/2017 ako nedôvodnú zamietol. Proti rozsudku žalobkyňa kasačnú sťažnosť nepodala. Na tomto mieste najvyšší súd zároveň zdôrazňuje, že žalobkyňi nič nebráni požiadať žalovaných o prepočet starobného dôchodku.

25. V kasačnej sťažnosti žalobkyňa žiadala na prejednanie veci nariadiť pojednávanie. Najvyšší súd uvádza, že o kasačnej sťažnosti sa spravidla rozhoduje bez pojednávania, pričom pojednávanie je možné nariadiť, ak to súd považuje za potrebné (§ 455 SSP). Z uvedeného je zrejmé, že nariadenie pojednávania na najvyššom súde ako súde kasačnom bude skôr predstavovať výnimku ako pravidlo a bude závisieť výlučne od okolností konkrétnej prejednávanej veci a od úvahy kasačného súdu. V predmetnej veci najvyšší súd nedospel k záveru o potrebe nariadenia pojednávania v predmetnej veci.

26. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalobkyne uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

27. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobkyňi, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta prvá SSP).

28. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.